

KORTÁRS ÉS KLASSZIKUS

A Zeneművészeti Karon koncertezik a Kelemen Quartet

SZEGED. A nemzetközileg elismert vonósnégyes, a Kelemen Quartet hétfő este Szegeden, a Zeneművészeti Kar Fricsay-termében koncertezik: a műsor egyik darabja pedig *Tóth Péter* új műve, *A Halál belovagol Európába*. A 2010-ben alakult Kelemen Quartet sikereit már meghódított kontinensekben számolhatjuk, hiszen Európán kívül az Egyesült Államokban, Kínában és Ausztráliában is több ízben koncerteztek – például a szegedi este előtt nem sokkal ért haza *Kelemen Barnabás* hegedű- és brácsaművész, aki feleségével, *Kokas Katalinnal* alapította meg a kvartettet. A vonósnégyes tagja még *Homoki Gábor* (hegedű és brácsa) és *Fenyő László* gordonkaművész – amikor *Tóth Péter* hallotta a kvartettet, eldöntötte, hogy ha valaha ír vonósnégyest, csak nekik fogja adni.

– A kortárs művek között is hatalmas különbségek lehetnek: sok zeneszerző zajos, akár kellemetlen, de mindenképpen szokatlan hangzású darabot ír. Viszont még mindig vannak olyan szerzők, akik szeretnek olyan zenét írni, amiben van harmónia, a szépet keresik, nem a zajt. *Tóth Péter* pont ilyen, a vonósnégyesén érezhető, hogy pontosan tudja, mire képes egy hegedű vagy egy brácsa: mind a négyen kapunk kellő feladatot ebben a szép, jól játszható műben – írta le a darabot hegedű- és brácsaművészként *Kokas Katalin*.

Rendszeresen mutatnak be kortárs műveket a klasszikusok mellett: a szegedi koncert műsorán *Beethoven* és *Schumann* is szerepel.

– Az egyik egészen extrém koncertünkön koromsötétben lehetett csak előadni a darabot – idézte fel *Kokas Katalin*.
– Még a vészkijáratot jelző fényeket is le kellett kapcsolni szerzői utasításra, és tűzoltók álltak benn speciális szemüvegben, hogy tudjanak segíteni azoknak, akik esetleg koncert közben ki akartak menni. Fejből kellett játszani, a szó-ló-improvizatív résznél pedig vakon kellett egymásra reagálnunk. A *Murray Schaffer*-kvartettben pedig gyakorlatilag ordibálnunk kellett, a hangszerek mellett az ember hangot is „belekomponálta” a szerző.

Ahogy a Kelemen Quartet hallgatja az ember, felfedez benne olyan elevenséget, amelyet sokszor hajlamosak elvitatni a klasszikus zenétől.

– Megfigyelhető egy olyan tendencia, hogy külön ágazattá vált a vonósnégyes, és az ebben játszó zenészek mindent a precizitásnak rendeltek alá – viszont így elveszett mindenfajta élettéliség a zenéből – foglalta össze *Katalin*.
– Pedig anno amatőr zenészeknek, hétvégén együtt játszó „civilnek” írták a kvartettet: élvezettel, szépséggel teli zene ez. Azt vesszük észre, hogy a kvartett hagyománya kicsit itthon is leült, de reméljük, hogy az általunk is képviselt játékmóddal vissza tudjuk hozni az érdeklődést a vonósnégyes iránt. Ebben a műfajban nincs helye szemfényvesztésnek, nagy show-nak: összeül a színpadon négy különböző egyéniség, és úgy kell éreznie a közönségnek, mint ha ott helyben születne meg közös játékból a mű.